

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B** DIRECTIVA (UE) 2020/1828 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 25 noiembrie 2020

privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 409, 4.12.2020, p. 1)

Astfel cum a fost modificată prin:

Jurnalul Oficial

	NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u> Regulamentul (UE) 2022/1925 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2022	L 265	1	12.10.2022

**DIRECTIVA (UE) 2020/1828 A PARLAMENTULUI EUROPEAN
ȘI A CONSILIULUI**

din 25 noiembrie 2020

**privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor
colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE**

(Text cu relevanță pentru SEE)

CAPITOLUL 1

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiect și scop

(1) Prezenta directivă stabilește norme menite să asigure faptul că în toate statele membre este disponibil un mecanism pentru acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor, oferind totodată garanții adecvate pentru evitarea abuzului de procedură. Scopul prezentei directive este acela ca, prin atingerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, să contribuie la buna funcționare a pieței interne prin apropierea anumitor aspecte ale actelor cu putere de lege și ale actelor administrative ale statelor membre privind acțiunile în reprezentare. În acest scop, prezenta directivă urmărește, de asemenea, să îmbunătățească accesul consumatorilor la justiție.

(2) Prezenta directivă nu împiedică statele membre să adopte sau să mențină în vigoare mijloace procedurale pentru protejarea intereselor colective ale consumatorilor la nivel național. Cu toate acestea, statele membre se asigură că cel puțin un mecanism procedural care permite entităților calificate să introducă acțiuni în reprezentare în scopul atât al măsurilor de încetare, cât și al măsurilor reparatorii este în conformitate cu prezenta directivă. Punerea în aplicare a prezentei directive nu poate constitui un temei pentru reducerea protecției consumatorilor în domeniile reglementate de actele juridice enumerate în anexa I.

(3) Entitățile calificate sunt libere să aleagă orice mijloc procedural care le este disponibil în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern în vederea protejării intereselor colective ale consumatorilor.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică acțiunilor în reprezentare introduse împotriva încălcărilor de către comercianți ale dispozițiilor dreptului Uniunii menționate în anexa I, inclusiv ale respectivelor dispoziții astfel cum sunt transpuse în dreptul intern, încălcări care prejudiciază sau pot prejudicia interesele colective ale consumatorilor. Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor din dreptul Uniunii menționate în anexa I. Directiva se aplică încălcărilor de la nivel intern și transfrontalier, inclusiv atunci când încălcările respective au încetat înainte de introducerea acțiunii în reprezentare sau atunci când încălcările respective au încetat înainte de încheierea acțiunii în reprezentare.

▼B

(2) Prezenta directivă nu aduce atingere normelor întemeiate pe dreptul Uniunii sau pe dreptul intern care stabilesc remedieri de natură contractuală și necontractuală care sunt disponibile consumatorilor în cazul încălcărilor menționate la alineatul (1).

(3) Prezenta directivă nu aduce atingere normelor Uniunii de drept internațional privat, în special celor referitoare la competența judiciară și de recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, și nici normelor referitoare la legea aplicabilă obligațiilor contractuale și necontractuale.

*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu se încadrează în activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau liberală a respectivei persoane;
2. „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul respectivei persoane, în scopuri legate de activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau liberală a respectivei persoane;
3. „interesele colective ale consumatorilor” înseamnă interesele generale ale consumatorilor și, mai ales în scopul obținerii de măsuri reparatorii, interesele unui grup de consumatori;
4. „entitate calificată” înseamnă orice organizație sau organism public care reprezintă interesele consumatorilor și care a fost desemnată de un stat membru drept calificată să introducă acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta directivă;
5. „acțiune în reprezentare” înseamnă o acțiune în vederea protejării intereselor colective ale consumatorilor care este introdusă de o entitate calificată în calitate de parte reclamantă în numele consumatorilor pentru a solicita o măsură de încetare, o măsură reparatorie ori ambele;
6. „acțiune în reprezentare internă” înseamnă o acțiune de reprezentare introdusă de o entitate calificată în statul membru în care a fost desemnată entitatea calificată;
7. „acțiune în reprezentare transfrontalieră” înseamnă o acțiune în reprezentare introdusă de o entitate calificată într-un alt stat membru decât cel în care a fost desemnată entitatea calificată;
8. „practică” înseamnă orice acțiune sau omisiune a unui comerciant;
9. „decizie definitivă” înseamnă o hotărâre a unei instanțe judecătorești sau o decizie a unei autorități administrative dintr-un stat membru, care nu poate sau nu mai poate face obiectul niciunei căi de atac ordinare;
10. „măsură reparatorie” înseamnă o măsură care obligă comerciantul să le ofere consumatorilor în cauză remedieri, precum despăgubirea, repararea, înlocuirea, reducerea prețului, încetarea contractului sau rambursarea prețului plătit, după caz și în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern.

CAPITOLUL 2

ACȚIUNI ÎN REPREZENTARE

*Articolul 4***Entități calificate**

- (1) Statele membre se asigură că acțiunile în reprezentare, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă, pot fi introduse de entitățile calificate desemnate în acest scop de statele membre.
- (2) Statele membre se asigură că entitățile, mai ales asociațiile pentru protecția consumatorilor, inclusiv asociațiile pentru protecția consumatorilor care reprezintă membri din cel puțin două state membre, sunt eligibile pentru a fi desemnate drept entități calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne, acțiuni de reprezentare transfrontaliere, sau ambele.
- (3) Statele membre desemnează o entitate, astfel cum este menționată la alineatul (2), care a depus o cerere de desemnare drept entitate calificată în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, dacă entitatea respectivă îndeplinește toate criteriile de mai jos:
- (a) este o persoană juridică constituită în conformitate cu dreptul intern al statului membru de desemnare și poate dovedi desfășurarea în decursul a 12 luni a unei activități publice efective în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor înainte de cererea sa de desemnare;
 - (b) obiectul său de activitate statutar demonstrează că are un interes legitim de a proteja interesele consumatorilor, astfel cum se prevede în dispozițiile dreptului Uniunii menționate în anexa I;
 - (c) este o entitate nonprofit;
 - (d) nu face obiectul unei proceduri de insolvență și nu este declarată insolventă;
 - (e) este independentă și nu este influențată de persoane care nu sunt consumatori, în special de comercianți, care au un interes economic în introducerea unei acțiuni în reprezentare, inclusiv în cazul finanțării de către terți, și, în acest scop, a stabilit proceduri pentru preîntâmpinarea unei astfel de influențe, precum și pentru preîntâmpinarea conflictelor de interese între entitatea însăși, finanțatorii săi și interesele consumatorilor;
 - (f) prezintă în mod public, într-un limbaj simplu și inteligibil, prin toate mijloacele adecvate, mai ales pe site-ul web propriu, informații care să demonstreze că entitatea îndeplinește criteriile enumerate la literele (a)-(e), precum și informații cu privire la sursele de finanțare în general, structura sa organizatorică și de conducere, precum și structura membrilor săi, obiectul său de activitate statutar și activitățile sale.
- (4) Statele membre se asigură că criteriile pe care le folosesc pentru a desemna o entitate drept entitate calificată în scopul introducerii unor acțiuni în reprezentare interne sunt în concordanță cu obiectivele prezentei directive pentru a asigura funcționarea efectivă și eficientă a acestor acțiuni în reprezentare.

▼B

(5) Statele membre pot decide că criteriile enumerate la alineatul (3) se aplică, de asemenea, desemnării entităților calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne.

(6) Statele membre pot desemna o entitate drept entitate calificată în mod ad-hoc, în scopul introducerii unei anumite acțiuni în reprezentare interne, la cererea respectivei entități, în cazul în care îndeplinește criteriile pentru desemnarea drept entitate calificată în conformitate cu dreptul intern.

(7) În pofida alineatelor (3) și (4), statele membre pot desemna organisme publice drept entități calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare. Statele membre pot prevedea ca organismele publice deja desemnate ca entități calificate în sensul articolului 3 din Directiva 2009/22/CE să rămână desemnate ca entități calificate în sensul prezentei directive.

*Articolul 5***Informarea și monitorizarea entităților calificate**

(1) Fiecare stat membru transmite Comisiei o listă a entităților calificate pe care le-a desemnat în prealabil în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere, inclusiv numele și obiectul de activitate statutar al acestor entități calificate, până la 26 decembrie 2023. Fiecare stat membru notifică Comisiei ori de câte ori se fac modificări ale listei respective. Statele membre fac publică această listă.

Comisia întocmește o listă a acestor entități calificate și o pune la dispoziția publicului. Comisia actualizează lista ori de câte ori i se transmit modificări ale listelor entităților calificate ale statelor membre.

(2) Statele membre se asigură că sunt puse la dispoziția publicului informațiile referitoare la entitățile calificate desemnate în prealabil în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne.

(3) Statele membre evaluează cel puțin o dată la cinci ani dacă entitățile calificate respectă în continuare criteriile enumerate la articolul 4 alineatul (3). Statele membre se asigură că entitatea calificată își pierde statutul dacă nu mai îndeplinește unul sau mai multe din respectivele criterii.

(4) Dacă un stat membru sau Comisia exprimă motive de îngrijorare cu privire la respectarea de către o entitate calificată a criteriilor enumerate la articolul 4 alineatul (3), statul membru care a desemnat respectiva entitate calificată examinează motivele de îngrijorare. Dacă este cazul, statele membre retrag desemnarea respectivei entități calificate dacă nu mai îndeplinește unul sau mai multe dintre respectivele criterii. Comerciantul pârât în cadrul unei acțiuni în reprezentare are posibilitatea să prezinte motive justificate de îngrijorare instanței sau autorității administrative în ceea ce privește respectarea de către o entitate calificată a criteriilor enumerate la articolul 4 alineatul (3).

(5) Statele membre desemnează puncte naționale de contact în sensul alineatului (4) și îi comunică Comisiei denumirea și datele de contact ale acestor puncte de contact. Comisia întocmește o listă a respectivelor puncte de contact și pune această listă la dispoziția statelor membre.

Articolul 6

Introducerea de acțiuni în reprezentare transfrontaliere

(1) Statele membre se asigură că entitățile calificate desemnate în prealabil într-un alt stat membru în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere pot introduce astfel de acțiuni în reprezentare în fața propriilor instanțe judecătorești sau autorități administrative.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul în care presupusa încălcare a dreptului Uniunii, astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1), afectează sau ar putea afecta consumatori din diferite state membre, acțiunea în reprezentare poate fi introdusă în fața instanței judecătorești sau a autorității administrative a unui stat membru de către mai multe entități calificate din diferite state membre în scopul protejării intereselor colective ale consumatorilor din diferite state membre.

(3) Instanțele judecătorești și autoritățile administrative acceptă lista menționată la articolul 5 alineatul (1) ca dovadă a capacității juridice a entității calificate de a introduce o acțiune în reprezentare transfrontalieră, fără a se aduce atingere dreptului instanței judecătorești sau al autorității administrative sesizate de a analiza dacă obiectul de activitate statutar al entității calificate justifică introducerea unei acțiuni într-un anumit caz.

Articolul 7

Acțiuni în reprezentare

(1) Statele membre se asigură că entitățile calificate desemnate în conformitate cu articolul 4 pot introduce acțiuni în reprezentare, astfel cum sunt prevăzute în prezenta directivă, în fața instanțelor lor judecătorești sau a autorităților lor administrative.

(2) Atunci când introduce o acțiune în reprezentare, entitatea calificată furnizează instanței judecătorești sau autorității administrative suficiente informații despre consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare.

(3) Instanțele judecătorești sau autoritățile administrative evaluează admisibilitatea unei acțiuni în reprezentare specifice în conformitate cu prezenta directivă și cu dreptul intern.

(4) Statele membre se asigură că entitățile calificate pot solicita, cel puțin următoarele măsuri:

(a) măsuri de încetare;

(b) măsuri reparatorii.

(5) Statele membre pot permite entităților calificate să solicite măsurile menționate la alineatul (4) în cadrul unei singure acțiuni în reprezentare, după caz. Statele membre pot prevedea ca respectivele măsuri să fie incluse în cadrul unei singure decizii.

(6) Statele membre se asigură că interesele consumatorilor în cadrul unor acțiuni în reprezentare sunt reprezentate de entități calificate și că respectivele entități calificate au drepturile și obligațiile unei părți reclamante în procedură. Consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare au dreptul de a beneficia de măsurile menționate la alineatul (4).

▼B

(7) Statele membre se asigură că instanțele judecătorești sau autoritățile administrative pot decide să respingă cauzele vădit nefondate cât mai devreme în cadrul procedurilor în conformitate cu dreptul intern.

*Articolul 8***Măsuri de încetare**

(1) Statele membre se asigură că măsurile de încetare menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (a) sunt disponibile sub forma unei:

- (a) măsuri provizorii de încetare a unei practici sau, după caz, de interzicere a unei practici, atunci când respectiva practică a fost considerată a constitui o încălcare astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1);
- (b) măsuri definitive de încetare a unei practici sau, după caz, de interzicere a unei practici, atunci când s-a constatat că respectiva practică constituie o încălcare, astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1).

(2) O măsură, astfel cum este menționată la alineatul (1) litera (b), poate include, dacă este prevăzută în dreptul intern:

- (a) o măsură de constatare a faptului că practica constituie o încălcare astfel cum este prevăzută la articolul 2 alineatul (1); și
- (b) o obligație de a publica decizia privind măsura, integral sau parțial, într-o formă considerată adecvată de către instanța judecătorească sau autoritatea administrativă, ori o obligație de a publica o declarație de rectificare.

(3) Pentru ca o entitate calificată să solicite o măsură de încetare, consumatorii la nivel individual nu sunt obligați să își exprime consimțământul de a fi reprezentați de entitatea calificată. Entitatea calificată nu este obligată să dovedească:

- (a) nici pierderea reală sau prejudiciul real suferit de consumatorii la nivel individual afectați de încălcare, astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1);
- (b) nici intenția sau neglijența din partea comerciantului.

(4) Statele membre pot introduce dispoziții în dreptul lor intern sau pot menține dispoziții de drept intern în temeiul cărora o entitate calificată nu poate solicita măsura de încetare menționată la alineatul (1) litera (b) decât după ce a inițiat o consultare cu comerciantul vizat în scopul încetării de către acesta a încălcării, astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1). Dacă comerciantul nu pune capăt încălcării în termen de două săptămâni de la primirea cererii de consultare, entitatea calificată poate introduce de îndată o acțiune în reprezentare pentru obținerea unei măsuri de încetare.

Statele membre îi notifică Comisiei orice astfel de dispoziții din dreptul intern. Comisia se asigură că respectivele informații sunt puse la dispoziția publicului.

*Articolul 9***Măsuri reparatorii**

(1) O măsură reparatorie obligă comerciantul să le ofere consumatorilor în cauză remedieri, precum despăgubirea, repararea, înlocuirea, reducerea prețului, încetarea contractului sau rambursarea prețului plătit, după caz și în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern.

▼B

(2) Statele membre stabilesc norme privind modul și etapa acțiunii în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii în care consumatorii la nivel individual vizați de respectiva acțiune în reprezentare își exprimă, în mod explicit sau tacit, într-un termen corespunzător după introducerea respectivei acțiuni în reprezentare, consimțământul de a fi sau nu reprezentați de entitatea calificată în cadrul acțiunii în reprezentare respective și cu privire la acceptarea sau nu ca rezultatul acțiunii de reprezentare să fie obligatoriu pentru ei.

(3) În poșida alineatului (2), statele membre se asigură că consumatorii la nivel individual care nu își au reședința obișnuită în statul membru al instanței judecătorești sau al autorității administrative la care a fost introdusă acțiunea în reprezentare trebuie să își exprime în mod explicit consimțământul de a fi reprezentați în cadrul acelei acțiuni în reprezentare pentru ca rezultatul acțiunii în reprezentare să fie obligatoriu pentru respectivii consumatori.

(4) Statele membre stabilesc norme pentru a se asigura că acei consumatori care și-au exprimat în mod explicit sau tacit consimțământul de a fi reprezentați în cadrul unei acțiuni în reprezentare nu pot fi reprezentați în alte acțiuni în reprezentare având același obiect și împotriva aceluiași comerciant, și nici nu pot introduce în mod individual o acțiune având același obiect și împotriva aceluiași comerciant. Statele membre stabilesc, de asemenea, norme care să garanteze că consumatorii primesc despăgubiri doar o singură dată pentru cauzele având același obiect și fiind îndreptate împotriva aceluiași comerciant.

(5) Atunci când o măsură reparatorie nu specifică consumatorii la nivel individual care au dreptul să beneficieze de remediile prevăzute în măsura reparatorie, aceasta descrie cel puțin grupul de consumatori care are dreptul să beneficieze de respectivele remedii.

(6) Statele membre se asigură că o măsură reparatorie dă dreptul consumatorilor să beneficieze de remediile prevăzute în respectiva măsură reparatorie fără a fi nevoie să introducă o acțiune separată.

(7) Statele membre stabilesc sau mențin norme privind termenele acordate consumatorilor la nivel individual pentru a beneficia de măsurile reparatorii. Statele membre pot stabili norme privind destinația unor eventuale fonduri restante pentru remedii care nu sunt recuperate în termenele stabilite.

(8) Statele membre se asigură că entitățile calificate pot introduce acțiuni în reprezentare pentru obținerea unei măsuri reparatorii fără a fi necesar ca o instanță judecătorească sau o autoritate administrativă să fi constatat în prealabil, printr-o procedură separată, existența unei încălcări, astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1).

(9) Remediile prevăzute în măsurile reparatorii din cadrul unei acțiuni în reprezentare nu aduc atingere remediilor suplimentare aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern, care nu a făcut obiectul respectivei acțiuni în reprezentare.

Articolul 10

Finanțarea acțiunilor în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii

(1) Statele membre se asigură că, în cazul în care o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii este finanțată de un terț, în măsura în care acest lucru este permis în conformitate cu dreptul intern, sunt evitate conflictele de interese și că finanțarea de către terți care au un interes economic în introducerea sau în rezultatul acțiunii în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii nu îndepărtează acțiunea în reprezentare de protecția intereselor colective ale consumatorilor.

(2) În scopul prevăzut la alineatul (1), statele membre se asigură, în special, că:

(a) deciziile entităților calificate în contextul unei acțiuni în reprezentare, inclusiv deciziile privind tranzacțiile, nu sunt influențate în mod necorespunzător de un terț într-un mod care ar aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare;

(b) acțiunea în reprezentare nu este introdusă împotriva unui pârât care este un concurent al finanțatorului sau împotriva unui pârât de care finanțatorul este dependent.

(3) Statele membre se asigură că instanțele judecătorești sau autoritățile administrative implicate în acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii au competența de a evalua conformitatea cu alineatele (1) și (2) în cazul în care apar îndoieli justificate referitor la o astfel de conformare. În acest scop, entitățile calificate comunică instanței judecătorești sau autorității administrative o situație financiară care enumeră sursele de finanțare utilizate pentru sprijinirea acțiunii în reprezentare.

(4) Statele membre se asigură că, în scopurile prevăzute la alineatele (1) și (2), instanțele judecătorești sau autoritățile administrative au competența de a lua măsuri adecvate, cum ar fi obligarea entității calificate să refuze sau să facă modificări referitor la finanțarea respectivă și, dacă este necesar, să respingă calitatea procesuală a entității calificate într-o anumită acțiune în reprezentare. În cazul în care calitatea procesuală a entității calificate este respinsă într-o anumită acțiune în reprezentare, respectiva respingere nu afectează drepturile consumatorilor vizați de respectiva acțiune în reprezentare.

Articolul 11

Tranzacții privind remediile

(1) În scopul aprobării unei tranzacții, statele membre se asigură că în cadrul unei acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii:

(a) entitatea calificată și comerciantul pot propune împreună instanței judecătorești sau autorității administrative o tranzacție privind remediile pentru consumatorii vizați; sau

(b) instanța judecătorească sau autoritatea administrativă, după consultarea entității calificate și a comerciantului, poate invita entitatea calificată și comerciantul să încheie o tranzacție privind remediile într-un termen rezonabil.

▼B

(2) Tranzacțiile menționate la alineatul (1) fac obiectul controlului instanței judecătorești sau al autorității administrative. Instanța judecătorească sau autoritatea administrativă evaluează dacă trebuie să refuze aprobarea unei tranzacții care este contrară dispozițiilor imperative ale dreptului intern sau care include condiții ce nu pot fi executate, luând în considerare drepturile și interesele tuturor părților, și mai ales cele ale consumatorilor vizați. Statele membre pot stabili norme care să permită instanței judecătorești sau autorității administrative să refuze o tranzacție pe baza faptului că tranzacția este inechitabilă.

(3) Dacă instanța judecătorească sau autoritatea administrativă nu aprobă tranzacția, aceasta examinează în continuare acțiunea în reprezentare în cauză.

(4) Tranzacțiile aprobate sunt obligatorii pentru entitatea calificată, pentru comerciant și pentru consumatorii la nivel individual vizați.

Statele membre pot stabili norme care să ofere consumatorilor la nivel individual, vizați de acțiune și de tranzacția ulterioară, posibilitatea de a accepta sau de a refuza ca rezultatul tranzacțiilor menționate la alineatul (1) să fie obligatoriu pentru aceștia.

(5) Remedierile obținute prin intermediul unei tranzacții aprobate în conformitate cu alineatul (2) nu aduc atingere remedierilor suplimentare aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern care nu au făcut obiectul respectivei tranzacții.

*Articolul 12***Alocarea costurilor acțiunii în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii**

(1) Statele membre se asigură că, în cazul unei acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii, partea care nu are câștig de cauză este obligată să suporte costurile de procedură aferente părții care are câștig de cauză, în conformitate cu condițiile și excepțiile prevăzute în dreptul intern aplicabil procedurilor judiciare în general.

(2) Consumatorii la nivel individual vizați de o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii nu plătesc costurile de procedură.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), în circumstanțe excepționale un consumator individual vizat de o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii poate fi obligat la plata costurilor de procedură generate ca urmare a conduitei deliberate sau neglijente a respectivului consumator.

*Articolul 13***Informații privind acțiunile în reprezentare**

(1) Statele membre stabilesc norme prin care se asigură că entitățile calificate furnizează informații, în special pe site-ul lor web, privind:

- (a) acțiunile în reprezentare pe care au decis să le introducă în fața instanței judecătorești sau a autorității administrative;
- (b) stadiul acțiunilor în reprezentare pe care le-au introdus în fața instanței judecătorești sau a autorității administrative; precum și

▼B

(c) rezultatele acțiunilor în reprezentare menționate la literele (a) și (b).

(2) Statele membre stabilesc norme pentru a se asigura că consumatorii vizați de o acțiune în reprezentare în curs de desfășurare pentru obținerea de măsuri reparatorii sunt informați despre acțiunea în reprezentare în timp util și prin mijloace adecvate, pentru a le permite consumatorilor să își exprime în mod explicit sau tacit consimțământul de a fi reprezentați în respectiva acțiune în reprezentare în temeiul articolului 9 alineatul (2).

(3) Fără a aduce atingere informațiilor menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă solicită comerciantului să informeze consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare, pe cheltuiala comerciantului, despre orice decizii definitive care prevăd măsurile menționate la articolul 7 și despre orice tranzacții aprobate astfel cum sunt menționate la articolul 11, prin mijloace adecvate circumstanțelor cauzei și în cadrul unor termene determinate, inclusiv să informeze fiecare consumator vizat dacă este cazul. Această obligație nu se aplică în cazul în care consumatorii vizați sunt informați în alt mod despre decizia definitivă sau despre tranzacția aprobată.

Statele membre pot stabili norme în temeiul cărora comerciantul ar fi obligat să furnizeze astfel de informații consumatorilor doar la cererea în acest scop formulată de entitatea calificată.

(4) Cerințele privind informațiile menționate la alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* entităților calificate în ceea ce privește deciziile definitive privind respingerea acțiunilor în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii.

(5) Statele membre se asigură că partea care are câștig de cauză poate recupera costurile legate de furnizarea informațiilor către consumatori în contextul acțiunii în reprezentare, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1).

Articolul 14

Baze de date electronice

(1) Statele membre pot crea baze de date electronice la nivel național care să fie accesibile publicului prin intermediul unor site-uri web și care să furnizeze informații despre entitățile calificate desemnate în prealabil în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne și transfrontaliere și informații generale privind acțiunile în reprezentare în curs de desfășurare și încheiate.

(2) În cazul în care statele membre creează o bază de date electronică astfel cum este menționată la alineatul (1), acestea notifică Comisiei adresa de internet la care este disponibilă respectiva bază de date.

(3) Comisia creează și gestionează o bază de date electronică în următoarele scopuri:

(a) toate comunicările dintre statele membre și Comisie menționate la articolul 5 alineatele (1), (4) și (5) și articolul 23 alineatul (2); și

▼B

(b) cooperarea între entitățile calificate menționate la articolul 20 alineatul (4).

(4) Baza de date electronică menționată la alineatul (3) din prezentul articol este direct accesibilă, în măsura în care acest lucru este relevant:

(a) punctelor de contact naționale menționate la articolul 5 alineatul (5);

(b) instanțelor judecătorești și autorităților administrative, dacă acest lucru este necesar în temeiul dreptului intern;

(c) entităților calificate desemnate de statele membre în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne și de acțiuni în reprezentare transfrontaliere; precum și

(d) Comisiei.

Sunt puse la dispoziția publicului informațiile partajate de statele membre în baza de date electronică menționată la alineatul (3) din prezentul articol privind entitățile calificate desemnate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere menționate la articolul 5 alineatul (1).

*Articolul 15***Efectele deciziilor definitive**

Statele membre se asigură că decizia definitivă a unei instanțe judecătorești sau a unei autorități administrative a oricărui stat membru privind existența unei încălcări care prejudiciază interesele colective ale consumatorilor poate fi folosită de toate părțile drept probă în contextul oricărei alte acțiuni în fața instanțelor lor judecătorești sau a autorităților lor administrative pentru obținerea de măsuri reparatorii împotriva aceluiași comerciant și pentru aceeași practică, în conformitate cu dreptul intern privind evaluarea probelor.

*Articolul 16***Termene de prescripție**

(1) În conformitate cu dreptul intern, statele membre se asigură că o acțiune în reprezentare pendinte pentru obținerea unei măsuri de încetare, astfel cum este menționată la articolul 8, are ca efect suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de respectiva acțiune în reprezentare, astfel încât respectivi consumatori să nu fie împiedicați să introducă ulterior o acțiune pentru obținerea de măsuri reparatorii privind presupusa încălcare, astfel cum este menționată la articolul 2 alineatul (1), din cauza expirării termenelor de prescripție aplicabile în cursul acțiunii în reprezentare pentru respectivele măsuri de încetare.

(2) Statele membre se asigură totodată că o acțiune în reprezentare pendinte pentru obținerea unei măsuri reparatorii, astfel cum este menționată la articolul 9 alineatul (1), are ca efect suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare respectivă.

▼B*Articolul 17***Celeritate procedurală**

(1) Statele membre se asigură că acțiunile în reprezentare pentru obținerea măsurilor de încetare, astfel cum sunt menționate la articolul 8, sunt tratate cu celeritatea cuvenită.

(2) Acțiunile în reprezentare pentru obținerea măsurilor de încetare, astfel cum sunt menționate la articolul 8 alineatul (1) litera (a), se judecă, dacă este cazul, printr-o procedură de urgență.

*Articolul 18***Înfățișarea elementelor de probă**

Statele membre se asigură că atunci când o entitate calificată a prezentat elemente de probă suficiente în sprijinul unei acțiuni în reprezentare și a indicat că alte elemente de probă sunt sub controlul pârâtului sau al unui terț, dacă se solicită de către entitatea calificată respectivă, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă are posibilitatea să ordone pârâtului sau terțului să înfățișeze aceste elemente de probă, în conformitate cu dreptul procedural intern, sub rezerva dispozițiilor din dreptul Uniunii și din dreptul intern aplicabile în materie de confidențialitate și de proporționalitate. Statele membre se asigură că, dacă se solicită de către pârât, instanța judecătorească sau autoritatea administrativă are de asemenea posibilitatea să ordone în mod egal entității calificate sau unui terț să înfățișeze elementele de probă relevante, în conformitate cu dreptul procedural intern.

*Articolul 19***Sancțiuni**

(1) Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul omiterii sau al refuzului de a se conforma:

(a) unei măsuri de încetare, astfel cum este menționată la articolul 8 alineatul (1) sau la articolul 8 alineatul (2) litera (b); ori

(b) obligațiilor menționate la articolul 13 alineatul (3) și la articolul 18.

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a normelor respective. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre se asigură că sancțiunile pot lua, printre altele, forma unor amenzi.

*Articolul 20***Asistență pentru entitățile calificate**

(1) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că costurile procedurilor aferente acțiunilor în reprezentare nu împiedică entitățile calificate să-și exercite în mod efectiv dreptul de a solicita măsurile menționate la articolul 7.

▼B

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) pot fi, de exemplu, sub forma unei finanțări publice, inclusiv sub forma unui sprijin structural pentru entitățile calificate, a limitării taxelor judiciare sau administrative aplicabile sau a accesului la asistență juridică.

(3) Statele membre pot stabili norme care să le permită entităților calificate să solicite consumatorilor care și-au exprimat consimțământul de a fi reprezentați de o entitate calificată într-o anumită acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii să achite taxe modice de înscriere sau taxe similare pentru participarea la respectiva acțiune în reprezentare.

(4) Statele membre și Comisia sprijină și facilitează cooperarea dintre entitățile calificate precum și schimbul și diseminarea bunelor practici și a experienței acumulate cu privire la gestionarea încălcărilor la nivel național și transfrontalier, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1).

CAPITOLUL 3**DISPOZIȚII FINALE***Articolul 21***Abrogare**

Directiva 2009/22/CE se abrogă începând cu 25 iunie 2023, fără a aduce atingere articolului 22 alineatul (2) din prezenta directivă.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

*Articolul 22***Dispoziții tranzitorii**

(1) Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative de transpunere a prezentei directive acțiunilor în reprezentare introduse la 25 iunie 2023 sau după acea dată.

(2) Statele membre aplică actele cu putere de lege și actele administrative de transpunere a Directivei 2009/22/CE acțiunilor în reprezentare introduse înainte de 25 iunie 2023.

(3) Statele membre se asigură că actele cu putere de lege sau actele administrative privind suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție care transpun articolul 16 în dreptul intern se aplică numai cererilor de remedieri bazate pe încălcări, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1), care au avut loc la 25 iunie 2023 sau după acea dată. Acest lucru nu împiedică aplicarea dispozițiilor de drept intern privind suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție aplicabile înainte de 25 iunie 2023 în cazul cererilor de remedieri bazate pe încălcări, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1), care au avut loc înainte de acea dată.

*Articolul 23***Monitorizare și evaluare**

(1) Cel mai devreme la 26 iunie 2028, Comisia efectuează o evaluare a prezentei directive și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind principalele

▼B

constatări. Evaluarea se efectuează în conformitate cu orientările Comisiei privind o mai bună legiferare. În raport, Comisia evaluează în special domeniul de aplicare al prezentei directive prevăzut la articolul 2 și în anexa I, precum și funcționarea și efectivitatea prezentei directive în situații transfrontaliere, inclusiv în ceea ce privește securitatea juridică.

(2) Statele membre transmit Comisiei prima dată până la 26 iunie 2027 și ulterior anual, următoarele informații necesare pentru pregătirea raportului prevăzut la alineatul (1):

- (a) numărul și tipul de acțiuni în reprezentare care au fost încheiate de instanțele lor judecătorești sau autoritățile lor administrative;
- (b) tipul încălcărilor, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1), și părțile la respectivele acțiuni în reprezentare;
- (c) rezultatele respectivelor acțiuni în reprezentare.

(3) Până la 26 iunie 2028, Comisia efectuează o evaluare pentru a stabili dacă acțiunile în reprezentare transfrontaliere ar putea fi abordate cel mai bine la nivelul Uniunii prin instituirea unui mediator european pentru acțiunile în reprezentare pentru obținerea de măsuri de încetare și de măsuri reparatorii, și prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind principalele sale constatări, însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

*Articolul 24***Transpunere**

(1) Statele membre adoptă și publică până la 25 decembrie 2022 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Statele membre aplică măsurile respective de la 25 iunie 2023.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 25***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 26***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

ANEXA I

**LISTA DISPOZIȚIILOR DIN DREPTUL UNIUNII MENȚIONATE LA
ARTICOLUL 2 ALINEATUL (1)**

1. Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect (JO L 210, 7.8.1985, p. 29).
2. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, 21.4.1993, p. 29).
3. Regulamentul (CE) nr. 2027/97 al Consiliului din 9 octombrie 1997 privind răspunderea operatorilor de transport aerian privind transportul aerian al pasagerilor și al bagajelor acestora (JO L 285, 17.10.1997, p. 1).
4. Directiva 98/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind protecția consumatorului prin indicarea prețurilor produselor oferite consumatorilor (JO L 80, 18.3.1998, p. 27).
5. Directiva 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 privind anumite aspecte ale vânzării de bunuri de consum și garanțiile conexe (JO L 171, 7.7.1999, p. 12).
6. Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1): articolele 5-7, 10 și 11.
7. Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67): articolele 86-90, 98 și 100.
8. Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4): articolele 3 și 5.
9. Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice („Directiva privind serviciul universal”) (JO L 108, 24.4.2002, p. 51): articolul 10 și capitolul IV.
10. Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice („Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice”) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37): articolele 4-8 și 13.
11. Directiva 2002/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 privind comercializarea la distanță a serviciilor financiare de consum și de modificare a Directivei 90/619/CEE a Consiliului și a Directivelor 97/7/CE și 98/27/CE (JO L 271, 9.10.2002, p. 16).
12. Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

▼B

13. Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, 17.2.2004, p. 1).
14. Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, 11.6.2005, p. 22).
15. Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21).
16. Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36): articolele 20 și 22.
17. Regulamentul (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului (JO L 204, 26.7.2006, p. 1).
18. Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).
19. Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, 22.5.2008, p. 66).
20. Directiva 2008/122/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 ianuarie 2009 privind protecția consumatorilor în ceea ce privește anumite aspecte referitoare la contractele privind dreptul de folosință a bunurilor pe durată limitată, la contractele privind produsele de vacanță cu drept de folosință pe termen lung, precum și la contractele de revânzare și de schimb (JO L 33, 3.2.2009, p. 10).
21. Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (JO L 293, 31.10.2008, p. 3): articolul 23.
22. Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1): articolele 1-35.
23. Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).
24. Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55): articolul 3 și anexa I.
25. Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 94): articolul 3 și anexa I.

▼B

26. Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).
27. Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10): articolul 14 și anexa I.
28. Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare („Solvabilitate II”) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1): articolele 183-186.
29. Regulamentul (CE) nr. 392/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 privind răspunderea în caz de accident a transportatorilor de persoane pe mare (JO L 131, 28.5.2009, p. 24).
30. Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2560/2001 (JO L 266, 9.10.2009, p. 11).
31. Regulamentul (CE) nr. 1222/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri esențiali (JO L 342, 22.12.2009, p. 46): articolele 4-6.
32. Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59): articolele 3-8 și 19-21.
33. Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale („Directiva serviciilor mass-media audiovizuale”) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1): articolele 9-11, 19-26 și 28b.
34. Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1): articolele 9-10.
35. Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile pasagerilor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 334, 17.12.2010, p. 1).
36. Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).
37. Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).
38. Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 55, 28.2.2011, p. 1).

▼B

39. Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).
40. Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1): articolele 9-11a.
41. Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).
42. Regulamentul (UE) nr. 531/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO L 172, 30.6.2012, p. 10).
43. Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE („Directiva privind SAL în materie de consum”) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63): articolul 13.
44. Regulamentul (UE) nr. 524/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea online a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE („Regulamentul privind SOL în materie de consum”) (JO L 165, 18.6.2013, p. 1): articolul 14.
45. Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).
46. Directiva 2014/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a aparatelor de cântărit cu funcționare neautomată (JO L 96, 29.3.2014, p. 107).
47. Directiva 2014/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor electrice destinate utilizării în cadrul unor anumite limite de tensiune (JO L 96, 29.3.2014, p. 357).
48. Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349): articolele 23-29.
49. Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).
50. Regulamentul (UE) nr. 1286/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind documentele cu informații esențiale referitoare la produsele de investiții individuale structurate și bazate pe asigurări (PRIIP) (JO L 352, 9.12.2014, p. 1).

▼B

51. Regulamentul (UE) 2015/760 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2015 privind fondurile europene de investiții pe termen lung (JO L 123, 19.5.2015, p. 98).
52. Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și tarifele cu amănuntul pentru comunicațiile în interiorul UE reglementate și de modificare a Directivei 2002/22/CE și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 (JO L 310, 26.11.2015, p. 1).
53. Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO L 326, 11.12.2015, p. 1).
54. Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).
55. Directiva (UE) 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări (JO L 26, 2.2.2016, p. 19): articolele 17-24 și 28-30.
56. Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE („Regulamentul general privind protecția datelor”), (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).
57. Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO L 117, 5.5.2017, p. 1): capitolul II.
58. Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 5.5.2017, p. 176): capitolul II.
59. Regulamentul (UE) 2017/1128 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind portabilitatea transfrontalieră a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne (JO L 168, 30.6.2017, p. 1).
60. Regulamentul (UE) 2017/1129 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau al admiterii de valori mobiliare la tranzacționare pe o piață reglementată, și de abrogare a Directivei 2003/71/CE (JO L 168, 30.6.2017, p. 12).
61. Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară (JO L 169, 30.6.2017, p. 8).
62. Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1): articolele 3-6.
63. Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60I, 2.3.2018, p. 1): articolele 3-5.

▼ B

64. Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36): articolul 88, articolele 98-116 și anexele VI și VIII.
65. Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (JO L 136, 22.5.2019, p. 1).
66. Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28).

▼ M1

67. Regulamentul (UE) 2022/1925 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 septembrie 2022 privind piețe contestabile și echitabile în sectorul digital și de modificare a Directivelor (UE) 2019/1937 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind piețele digitale) (JO L 265, 21.9.2022, p. 1).

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2009/22/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (1)
-	Articolul 2 alineatul (2)
-	Articolul 3
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1) Articolul 7 alineatul (4) litera (a)
-	Articolul 7 alineatele (2) și (3) Articolul 7 alineatul (4) litera (b) Articolul 7 alineatele (5), (6) și (7)
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 7 alineatul (4) litera (a) Articolul 8 alineatul (1) Articolul 17
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	Articolul 7 alineatul (4) litera (a) Articolul 8 alineatul (2) litera (b) Articolul 13 alineatul (1) litera (c) Articolul 13 alineatul (3)
-	Articolul 8 alineatul (2) litera (a)
-	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 2 alineatul (1) litera (c)	Articolul 19
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 3	Articolul 3 alineatul (4) Articolul 4 alineatele (1) și (2) Articolul 4 alineatul (3) literele (a) și (b) Articolul 4 alineatele (6) și (7)
-	Articolul 4 alineatul (3) literele (c), (d), (e) și (f) Articolul 4 alineatele (4) și (5)
-	Articolul 5 alineatele (2), (3), (4) și (5)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 6
Articolul 4 alineatele (2) și (3)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 5	Articolul 8 alineatul (4)
-	Articolul 9
-	Articolul 10
-	Articolul 11
-	Articolul 12
-	Articolul 13 alineatul (1) literele (a) și (b) Articolul 13 alineatele (2), (4) și (5)

▼B

Directiva 2009/22/CE	Prezenta directivă
-	Articolul 14
-	Articolul 15
-	Articolul 16
-	Articolul 18
Articolul 6	Articolul 23
Articolul 7	Articolul 1 alineatele (2) și (3)
Articolul 8	Articolul 24
-	Articolul 20
Articolul 9	Articolul 21
-	Articolul 22
Articolul 10	Articolul 25
Articolul 11	Articolul 26